

ଦାନିଏଲଙ୍କ ପୁସ୍ତକ – ସଂଖ୍ୟା ଦଶ

ପ୍ରକ୍ରିୟା

Jeff Pippenger

2023-12-05

ଦାନିଏଲ ଅଧ୍ୟାୟ ଏକରେ, ଦାନିଏଲଙ୍କୁ ଯିରେମିୟାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ କରାଯାଇଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ବର୍ଷର ବନ୍ଦୀବାସକୁ ନିଆଯାଇଥିଲେ, ଏବଂ ସେ ସାଇରସଙ୍କ ପ୍ରଥମ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିଥିଲେ ।

ଏବଂ ଦାନିଏଲ ରାଜା ସାଇରସଙ୍କ ପ୍ରଥମ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିଲେ । ଦାନିଏଲ 1:21 ।

ଏହିପରି, ଦାନିଏଲ ବନ୍ଦୀତ୍ୱର ସତ୍ତ୍ୱେ ବର୍ଷର ସମଗ୍ର ଇତିହାସ ମାଧ୍ୟମରେ ଜୀବନ୍ତ ରହିଲେ, ସେହି ଆଜ୍ଞା ଜାରି ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଯାହା ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ଯେରୁଶାଲେମକୁ ପୁନର୍ନିର୍ମାଣ ଓ ପୁନଃସ୍ଥାପନ କରିବା ପାଇଁ ଫେରିବାର ଅନୁମତି ଦେଇଥିଲା ।

ଏବେ ପାରସୀର ରାଜା କୋରେଶଙ୍କ ପ୍ରଥମ ବର୍ଷରେ, ଯେହେତୁ ଯିରିମିୟାଙ୍କ ମୁଖଦ୍ୱାରା ଉଚ୍ଚାରିତ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଉ, ସଦାପ୍ରଭୁ ପାରସୀର ରାଜା କୋରେଶଙ୍କ ଆତ୍ମାକୁ ଉଦ୍‌ବୁଦ୍ଧ କଲେ; ତେଣୁ ସେ ନିଜ ସମସ୍ତ ରାଜ୍ୟରେ ଘୋଷଣା କରାଇଲେ ଏବଂ ତାହା ଲିଖିତ ରୂପରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କରି କହିଲେ । ଏଣୁ 1:1.

ଏହିପରି, ଦାନିଏଲ ସେହି ଏକ ଲକ୍ଷ ତୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ପରୀକ୍ଷା ପ୍ରକ୍ରିୟାର ପ୍ରତୀକ, ଯାହା September 11, 2001 ରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ "decree" ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚାଲିଥାଏ, ଯାହା Babylon ରୁ ବାହାରିବା ପାଇଁ ଆହ୍ୱାନକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ ।

ଏବଂ ମୁଁ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଆଉ ଗୋଟିଏ ସ୍ୱର ଶୁଣିଲି, ଯାହା କହୁଥିଲା, ହେ ମୋର ଲୋକମାନେ, ତାହାରୁ ବାହାରିଆସ, ଯେପରିକି ତୁମେ ତାହାର ପାପମାନଙ୍କରେ ସହଭାଗୀ ନ ହଉ, ଏବଂ ତୁମେ ତାହାର ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଗମାନଙ୍କର ଅଂଶୀ ନ ହଉ । କାରଣ ତାହାର ପାପମାନେ ସ୍ୱର୍ଗ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚିଯାଇଛି, ଏବଂ ଇଶ୍ୱର ତାହାର ଅଧର୍ମମାନଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରିଛନ୍ତି । ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 18:4, 5.

ସତ୍ତ୍ୱେ ବର୍ଷର ବନ୍ଦୀତ୍ୱ ଏକ ଲକ୍ଷ ତୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କର ପରୀକ୍ଷା ଓ ଶୁଦ୍ଧିକରଣର ସମୟକାଳ ଅଟେ । 11 ସେପ୍ଟେମ୍ବର, 2001 ତାରିଖରେ ଇସ୍ରାଏଲର ତୃତୀୟ ହାୟ ଆସିଲା । ଏହାକୁ କେବଳ ସେମାନେ ଚିହ୍ନି ପାରନ୍ତି, ଯେମାନେ ଆଡ୍‌ଭେଣ୍ଟିଜ୍‌ସର ଭିତ୍ତିସ୍ଥ ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି । ପ୍ରଥମ ହାୟ ଓ ଦ୍ୱିତୀୟ ହାୟ—ଉଭୟକୁ ଅଗ୍ରଗାମୀମାନେ ଇସ୍ରାଏଲ ଭାବରେ ସଠିକ ଭାବେ ଚିହ୍ନିତ କରିଥିଲେ । 1843 ଓ 1850—ଏହି ଉଭୟ ଅଗ୍ରଗାମୀ ଚାର୍ଚ୍ଚରେ, ଯାହାକୁ ଏଲେନ ହ୍ୱାଇଟ୍ ସମର୍ଥନ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ଯାହାକୁ ହବକ୍‌କୂକ ଅଧ୍ୟାୟ ଦୁଇର ପୂରଣ ଭାବେ ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଇଛି, ଇସ୍ରାଏଲକୁ ପଞ୍ଚମ ଓ ଷଷ୍ଠ ତୃତୀ ଭାବେ ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଇଛି । ଶେଷ ତିନୋଟି ତୃତୀ ହେଉଛି ହାୟ ତୃତୀଗୁଡ଼ିକ ।

ଏବଂ ମୁଁ ଦେଖିଲି, ଏବଂ ଆକାଶର ମଧ୍ୟଭାଗ ମାଧ୍ୟମରେ ଉଡୁଥିବା ଜଣେ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କୁ ଶୁଣିଲି, ସେ ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱରରେ କହୁଥିଲେ, ହାୟ, ହାୟ, ହାୟ, ପୃଥିବୀର ନିବାସୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ, କାରଣ ଅନ୍ୟ ତିନିଜଣ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କର ତୃତୀର ଯେ ସ୍ୱରଗୁଡ଼ିକ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଧ୍ୱନିତ ହେବାକୁ ଅଛି! ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 8:13 ।

ଯଦି ତିନୋଟି ହାୟ ତୃତୀ ଅଛି, ଏବଂ ପ୍ରଥମ ଓ ଦ୍ୱିତୀୟ ହାୟ ତୃତୀ ଇସ୍ରାଏଲ ଅଟେ, ତେବେ ତୃତୀୟ ହାୟ ତୃତୀ ମଧ୍ୟ ଇସ୍ରାଏଲ ଅଟେ ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ କରିବା ବହୁତ ସହଜ । ହାୟ ତୃତୀମାନଙ୍କ ରୂପେ ଇସ୍ରାଏଲର ପ୍ରତୀକର ଗୋଟିଏ ଉପାଦାନ ହେଉଛି ସେମାନଙ୍କର ସଂଯମିତ ରହିବା, ଏବଂ ପରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ାଯିବାବେଳେ । ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ୍ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ସାତର ଚାରିଟି ପଦନକୁ ଗୋଟିଏ "କରୁଣ ଘୋଡ଼ା" ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ କରନ୍ତି, ଯେହା "ବନ୍ଦନ ଛଣ୍ଡି ବାହାରି ପଡ଼ିବାକୁ" ଏବଂ ତାହାର ପଛପଟରେ "ମୁଦ୍ରା ଓ ବିନାଶ ଆଣିବାକୁ" ଚେଷ୍ଟା କରୁଛି ।

“ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀର ପୃଷ୍ଠଭାଗ ଉପରେ ଉଦ୍ଧୃତ ଭାବେ ଛୁଟିଯାଇ, ନିଜ ପଥରେ ବିନାଶ ଓ ମୃତ୍ୟୁ ବହନ କରିବାକୁ ଉଦ୍ୟତ କରୁଥିବା ଅଣ୍ଟିର ରୂପରେ ପ୍ରତୀକିତ ଚାରି ପବନକୁ ଦୂତମାନେ ରୋକି ରଖୁଛନ୍ତି ।”

“ଆମେ କି ନିତ୍ୟ ଜଗତର ସେହି ସୀମାରେ ହିଁ ଶୁଭ ରହିବୁ? ଆମେ କି ନିରୁତ୍ସାହ, ଶୀତଳ, ଏବଂ ମୃତ ସଦୃଶ ରହିବୁ? ହାୟ, ଯଦି ଆମର କଳିସିଆମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆତ୍ମା ଓ ଶ୍ୱାସ ତାଙ୍କର ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଫୁଙ୍କାଯାଇଥାନ୍ତା, ଯେପରି ସେମାନେ ନିଜ ପାଦରେ ଠିଆ ହୋଇ ବଞ୍ଚିଉଠନ୍ତେ। ଆମେ ଏହା ଦେଖିବାକୁ ଆବଶ୍ୟକ ଯେ ପଥ ସଂକୀର୍ଣ୍ଣ, ଏବଂ ଦ୍ୱାର ସଂକୁଚିତ। କିନ୍ତୁ ଯେପରି ଆମେ ସେହି ସଂକୁଚିତ ଦ୍ୱାର ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରବେଶ କରୁ, ତାହାର ବିସ୍ତାରର କୌଣସି ସୀମା ନାହିଁ।” Manuscript Releases, volume 20, 217.

ଚାରି ବାତାସକୁ ଅଟକାଇ ରଖୁଥିବା ସେହି ଚାରି ଦୂତ ବାଇବେଲୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ସେହି “କ୍ରୋଧିତ ଘୋଡ଼ା”କୁ ଅଟକାଇ ରଖୁଛନ୍ତି, ଯାହା ମୃତ୍ୟୁ ଓ ବିନାଶ ଉତ୍ପନ୍ନ କରେ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ନବମ ଅଧ୍ୟାୟରେ, ଯେଉଁଠାରେ ପ୍ରଥମ ଓ ଦ୍ୱିତୀୟ ହାୟ-ତୁରୀକୁ ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଇଛି, ସେଠାରେ ଜଣେ ରାଜାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଇଛି। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ “ନଅ-ଏଗାର”ରେ ସେ ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଇଛନ୍ତି।

ତାଙ୍କ ଉପରେ ଜଣେ ରାଜା ଥିଲେ, ଯିଏ ଅଗାଧ ଗର୍ଭର ଦୂତ; ହିବ୍ରୁ ଭାଷାରେ ତାହାର ନାମ ଅବଲୋନ, କିନ୍ତୁ ଗ୍ରୀକ ଭାଷାରେ ତାହାର ନାମ ଅପଲିଓନ। ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଥିବାରୁପେ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 9:11।

ଏହିପରି, ଇସ୍ଲାମର ରାଜାଙ୍କର ନାମ, ଏବଂ ତେଣୁ ତାଙ୍କର ଚରିତ୍ର, ହିବ୍ରୁ ଭାଷାରେ ଅବଲୋନ ଏବଂ ଗ୍ରୀକ ଭାଷାରେ ଅପଲିଓନ ଅଟେ। ପୁରାତନ ଏବଂ ନୂତନ ନିୟମ—ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ କ୍ରମଶଃ ହିବ୍ରୁ ଏବଂ ଗ୍ରୀକ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି—ଉଭୟରେ, ଏହି ଦୁଇଟି ନାମର ପରିଭାଷାରେ ଇସ୍ଲାମର ଚରିତ୍ର ପାଇଯାଏ। ଉଭୟ ଶବ୍ଦର ପରିଭାଷା “ମୃତ୍ୟୁ ଏବଂ ବିନାଶ” ଅଟେ। ସିଷ୍ଟର ଖାଇଟ୍ କହନ୍ତି ଯେ, ଏକ ଶତ ଚଉଁଚାଳିଶ ହଜାର ଜନଙ୍କୁ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ କରାଯାଇଥିବା ସମୟରେ, ଯେ “କ୍ରୋଧିତ ଘୋଡ଼ା”କୁ ଚାରିଜଣ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ ରୋକି ରଖୁଛନ୍ତି, ସେ ଛୁଟିଯିବାକୁ ଏବଂ ତାହାର ପଥରେ “ମୃତ୍ୟୁ ଏବଂ ବିନାଶ” ଆଣିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛି।

ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଇସ୍ଲାମ ସମ୍ପନ୍ନୀୟ ପ୍ରଥମ ଉଲ୍ଲେଖ ଇସ୍ଲାଏଲ ଅଟନ୍ତି, ଯିଏ ଇସ୍ଲାମ ଧର୍ମକୁ ଧାରଣ କରୁଥିବାମାନଙ୍କର ପିତା। ସେହି ପ୍ରଥମ ଉଲ୍ଲେଖରେ ତାଙ୍କୁ ଜଣେ ବନ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟ ବୋଲି ପରିଚିତ କରାଯାଇଛି, ଏବଂ “ବନ୍ୟ” ବୋଲି ଯେଉଁ ଶବ୍ଦର ଅନୁବାଦ ହୋଇଛି, ତାହାର ଅର୍ଥ “ବନ୍ୟ ଆରବୀୟ ଗର୍ଭଜ”। ଇସ୍ଲାମ ସମ୍ପନ୍ନୀୟ ପ୍ରଥମ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଉଲ୍ଲେଖ ହେଉଛି ଅଣ୍ଟି-କୁଲର ଏକ ପ୍ରତୀକ, ଏବଂ ଦୁଇଟି ପବିତ୍ର ଚାର୍ଗରେ ପ୍ରଥମ ଓ ଦ୍ୱିତୀୟ ହାୟର ଇସ୍ଲାମକୁ ଅଗ୍ରଦୂତମାନେ ଘୋଡ଼ା ଦ୍ୱାରା ଚିତ୍ରିତ କରିଥିଲେ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ସପ୍ତମ ଅଧ୍ୟାୟର ଚାରି ପବନକୁ ପରମେଶ୍ୱର ନିଜ ଜନମାନଙ୍କୁ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିୟନ୍ତ୍ରଣରେ ରଖାଯାଇଛି, ଅର୍ଥାତ୍ “ସଂୟତ” କରାଯାଇଛି। ଏକ ଲକ୍ଷ ଚଉଳିଶ ହଜାରଙ୍କର ମୁଦ୍ରାଙ୍କନ ପ୍ରକ୍ରିୟା, ପରୀକ୍ଷାର ପ୍ରକ୍ରିୟା ଏବଂ ଶୁଦ୍ଧିକରଣର ପ୍ରକ୍ରିୟା ମଧ୍ୟ ଅଟେ।

ଏହି ସମସ୍ତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଚିତ୍ରଣ ତାନିଏଲଙ୍କର ସତରି ବର୍ଷର ବନ୍ଦୀଜୀବନ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ହୋଇଛି; ଏହା ଯେହୋୟାକୀମଠାରୁ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ, ଯିଏ ପ୍ରଥମ ସନ୍ଦେଶର ସମ୍ପର୍କିତରଣର ପ୍ରତୀକ, ଏବଂ “ଆଦେଶ” ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚାଲିଥାଏ, ଯାହା ପୁରୁଷମାନେ ଓ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ବାବିଲୋନରୁ ବାହାରକୁ ଡାକେ। ଇସ୍ଲାମକୁ ନିରୋଧ କରିବା ଏବଂ ପରେ ତାହାକୁ ମୁକ୍ତ କରିବା, ବାଇବେଲୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ଏକ ପ୍ରତୀକ ଭାବେ ଇସ୍ଲାମର ଏକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ ଅଟେ।

ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ “ଚାରି ପବନ” ବୋଲି ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଏ, ସେତେବେଳେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ସେବକମାନଙ୍କୁ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ କରାଯାଇଥିବା ସମୟରେ ସେମାନଙ୍କୁ ରୋକି ରଖାଯାଇଥାଏ। ଦ୍ୱିତୀୟ ହାୟର ଆରମ୍ଭରେ, ତିନି ଶତ ଏକାଦଶ ବର୍ଷ ଓ ପନ୍ଦର ଦିନର ସେହି ସମୟ-ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀରେ, ଯାହା ଅଗଷ୍ଟ 11, 1840 ରେ ପୂରଣ ହୋଇଥିଲା, ଦ୍ୱିତୀୟ ହାୟର ଇସ୍ଲାମକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିବା ଚାରି ଦୂତ “ମୁକ୍ତ” କରାଯାଇଥିଲେ। ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ଶେଷରେ, ସେମାନେ “ସଂୟତ” କରାଯାଇଥିଲେ।

ତୁରୀ ଥିବା ଷଷ୍ଠ ଦୂତଙ୍କୁ କହିଲେ, ମହାନଦୀ ଫରାତ୍ରେ ବନ୍ଧା ଥିବା ଚାରି ଦୂତଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ କର। ତାହାପରେ ସେହି ଚାରି ଦୂତ ମୁକ୍ତ କରାଗଲେ, ଯେମାନେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ତୃତୀୟାଂଶକୁ ବଧ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ଘଣ୍ଟା, ଏକ ଦିନ, ଏକ ମାସ ଓ ଏକ ବର୍ଷ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ରଖାଯାଇଥିଲେ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ୯:୧୪, ୧୫।

୨୦୦୧ ମସିହାର ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୧୧ ତାରିଖରେ, ଏକ ଶତ ତୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ଇତିହାସରେ ପ୍ରଥମ ବାର୍ତ୍ତା ଶକ୍ତିଶାଳୀ କରାଗଲା, ଯେତେବେଳେ ତୃତୀୟ ହାୟର ଇସଲାମକୁ “ମୁକ୍ତ” କରାଗଲା। କିନ୍ତୁ ତାହାକୁ ସତ୍ୟରେ “ନିୟନ୍ତ୍ରିତ” କରାଗଲା। ସିଷ୍ଟର ହାଜରା ବ୍ୟାପୀ କରିଛନ୍ତି କାହିଁକି ଏହା ଘଟିଲା, କିନ୍ତୁ ପ୍ରଥମେ ଆମେ ସ୍ଥରଣ କରିବା ଉଚିତ ଯେ, ବାଇବେଲରେ ତାହାର ପ୍ରଥମ ଉଲ୍ଲେଖରେ ଇସଲାମର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଥିଲା ଜାତିମାନଙ୍କୁ କ୍ରୋଧିତ କରିବା, କାରଣ ଇସଲାମିଆଙ୍କର ହାତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ହେବ, ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କର ହାତ ଇସଲାମିଆଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ହେବ।

ଏବଂ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୃଢ଼ ତାହାକୁ କହିଲେ, ଦେଖ, ତୁମେ ଗର୍ଭବତୀ ଅଛ, ଏବଂ ଜଣେ ପୁଅକୁ ଜନ୍ମ ଦେବ; ତାହାର ନାମ ଇସ୍ଲାମ ରଖିବ; କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମର ଦୁଃଖକୁ ଶୁଣିଛନ୍ତି। ଏବଂ ସେ ଜଣେ ବନ୍ୟମନୁଷ୍ୟ ହେବ; ତାହାର ହାତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ରହିବ, ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ ହାତ ତାହାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ରହିବ; ଏବଂ ସେ ନିଜ ସମସ୍ତ ଭାଇମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ବାସ କରିବ। ଆଦିପୁସ୍ତକ 16:11, 12.

ବାଇବେଲୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀରେ ଇସଲାମର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ସମସ୍ତ ଜାତିକୁ ଇସଲାମ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏକତ୍ର କରିବା, ସଂଯୁକ୍ତ ଜାତିସଂଘ ସମ୍ବନ୍ଧ ପାଳନକାରୀମାନଙ୍କ ଉପରେ ତାଙ୍କ କ୍ରୋଧ ପ୍ରକାଶ କରିବାର ପୂର୍ବରୁ। ସେପ୍ଟେମ୍ବର 11, 2001 ରେ, 9/11 କୁ ମିଲରୀୟ ଘଟଣାମାଳାର ପୁନରାବୃତ୍ତିର ଆରମ୍ଭ ଚିହ୍ନିତ କରୁଛି ବୋଲି ଯେକୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ବୁଝେ, ସେ “ଦାନିୟେଲ” ପରି ହୋଇଯାଇଛି, ଯେତେବେଳେ ସେ ସତରୀ ବର୍ଷ ପାଇଁ ବାବିଲକୁ ବନ୍ଦୀ କରାଯାଇଥିଲେ। ଯେହୋୟାକୀମ ସେହି ପରୀକ୍ଷା ପ୍ରକ୍ରିୟାର ଆରମ୍ଭକୁ ସୂଚିତ କରେ, ଏବଂ ତାହାପରେ ତୃତୀୟ ହାୟର ଇସଲାମ ମୁକ୍ତ କରାଗଲା, କିନ୍ତୁ ତକ୍ଷିଣାତ୍ ନିୟନ୍ତ୍ରଣରେ ରଖାଗଲା, ଯାହାଦ୍ୱାରା ଇଶ୍ୱର ତାଙ୍କ ଜନମାନଙ୍କୁ ମୁଦ୍ରାକୃତ କରିପାରିବେ।

“ଏହି ଦର୍ଶନ 1847 ମସିହାରେ ଦିଆଯାଇଥିଲା, ସେତେବେଳେ ସମ୍ବନ୍ଧ ପାଳନ କରୁଥିବା ଆଡ଼ଭେକ୍ସ ଭାଇମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅଳ୍ପ ଥିଲା; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ମଧ୍ୟ କେବଳ କିଛିଜଣ ମାତ୍ର ଏହା ଭାବୁଥିଲେ ଯେ, ତାହାର ପାଳନରେ ଏପରି ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ଗୁରୁତ୍ୱ ଅଛି ଯାହା ଦ୍ୱାରା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଜନମାନେ ଓ ଅବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ସୀମାରେଖା ଆଙ୍କାଯାଇପାରେ। ଏବେ ସେହି ଦର୍ଶନର ପୂର୍ଣ୍ଣତା ପ୍ରକାଶ ପାଇବା ଆରମ୍ଭ ହେଉଛି। ଏଠାରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ ‘ସେହି କଷ୍ଟକାଳର ଆରମ୍ଭ’ ବୋଲି କୁହାଯାଇଥିବା କଥାଟି, ମହାମାରୀଗୁଡ଼ିକ ଯେତେବେଳେ ଢାଳାଯିବା ଆରମ୍ଭ ହେବ ସେ ସମୟକୁ ସୂଚିତ କରୁନାହିଁ; ବରଂ ସେଗୁଡ଼ିକ ଢାଳାଯିବାର ଠିକ୍ ପୂର୍ବରୁ ଥିବା ଏକ ସ୍ୱଳ୍ପ ସମୟକୁ ସୂଚାଏ, ଯେତେବେଳେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ପବିତ୍ରସ୍ଥାନରେ ଅଛନ୍ତି। ସେହି ସମୟରେ, ଯେତେବେଳେ ପରିତ୍ରାଣର କାର୍ଯ୍ୟ ସମାପ୍ତି ପଥରେ ଥିବ, ପୃଥିବୀ ଉପରେ କଷ୍ଟ ଆସୁଥିବ; ଏବଂ ଜାତିମାନେ କ୍ରୋଧିତ ହେବେ, ତଥାପି ସେମାନଙ୍କୁ ଏପରି ଭାବେ ନିୟନ୍ତ୍ରଣରେ ରଖାଯିବ ଯେ, ତୃତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ବାଧାପ୍ରାପ୍ତ ହେବ ନାହିଁ। ସେହି ସମୟରେ ‘ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷା,’ ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସାନ୍ନ୍ଦର୍ଭରୁ ଆସୁଥିବା ସତେଜତା, ଆସିବ, ଯାହା ତୃତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କ ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱରକୁ ଶକ୍ତି ଦେବ, ଏବଂ ସାତଟି ଶେଷ ମହାମାରୀ ଢାଳାଯିବା ସମୟରେ ପବିତ୍ରଜନମାନଙ୍କୁ ଦୃଢ଼ ଭାବରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ରହିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବ।” Early Writings, 85.

ଦାନିଏଲଙ୍କ ସତ୍ତର ବର୍ଷ 2001 ସେପ୍ଟେମ୍ବର 11 ତାରିଖରୁ ଆରମ୍ଭ ହେଲା, ଯେବେ ଇସ୍ଲାମ ମୁକ୍ତ କରାଗଲା ଏବଂ ହଠାତ୍ ଓ ଅପ୍ରତ୍ୟାଶିତ ଭାବରେ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ତ୍ରୟୋଦଶ ଅଧ୍ୟାୟର ପୃଥିବୀର ପଶୁକୁ ଆଘାତ କରି ଜାତିମାନଙ୍କୁ କ୍ରୋଧିତ କଲା। ପରେ ଇସ୍ଲାମକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରିତ କରାଗଲା, ଯେଣୁ ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ସମାପ୍ତ ହୋଇପାରେ। ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କର ମୁଦ୍ରାକୃତ, ଏବଂ 2001 ସେପ୍ଟେମ୍ବର 11 ତାରିଖରେ ସେହି କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ ହେବା ସହିତ ଅକ୍ତିମ ବର୍ଷା “ଛିଟାଇବା” ଆରମ୍ଭ କଲା। ଦାନିଏଲ ପ୍ରଥମ ଅଧ୍ୟାୟ 2001 ସେପ୍ଟେମ୍ବର 11 ତାରିଖରୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇ, ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ଅଠାରତମ ଅଧ୍ୟାୟର ଦ୍ୱିତୀୟ “ସ୍ୱର” ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଅନ୍ୟ ପାଳକୁ ବାବିଲୋନରୁ ବାହାରିବାକୁ ଡାକ ଦେଇବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚାଲିଥିବା ଏକ ଲକ୍ଷ ଚଉଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ପରୀକ୍ଷା ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ଚିତ୍ରଣ କରୁଛି। ଏହିପରି ଦାନିଏଲ ଏକ ଏପରି ଜନସମୂହକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯେମାନେ ପରୀକ୍ଷା ପ୍ରକ୍ରିୟାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏବେ ଆତ୍ମିକ ବନ୍ଦୀତ୍ୱରେ ଅଛନ୍ତି। ଦାନିଏଲ ପ୍ରଥମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ପରୀକ୍ଷା-କାଳର ଶେଷକୁ “ଦିନମାନଙ୍କର ଶେଷ” ଭାବେ ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଇଛି।

ରାଜା ଯେ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଶିବାକୁ କହିଥିଲେ, ସେହି ଦିନଗୁଡ଼ିକର ଶେଷରେ ନପୁଂସକମାନଙ୍କର ପ୍ରଧାନ ସେମାନଙ୍କୁ ନେବୁଖଦେନଜରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଆଣିଲା। ଏବଂ ରାଜା ସେମାନଙ୍କ ସହିତ କଥା କହିଲେ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ସମସ୍ତଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଦାନିଏଲ, ହନନୀୟ, ମୀଶାଏଲ, ଏବଂ ଅଜରୀୟାଙ୍କ ପରି କେହି ମିଳିଲେ ନାହିଁ;

ତେଣୁ ସେମାନେ ରାଜାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଠିଆ ହେଲେ। ଏବଂ ଜାନ୍ ଓ ବୁଝିବାର ସମସ୍ତ ବିଷୟରେ, ଯାହା ବିଷୟରେ ରାଜା ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ସମସ୍ତ ରାଜ୍ୟରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ଯାଦୁକର ଓ ଜ୍ୟୋତିଷୀମାନଙ୍କଠାରୁ ଦଶଗୁଣ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବୋଲି ଦେଖିଲେ। ଦାନିଏଲ ୧:୧୮-୨୦।

ତୃତୀୟ ପରୀକ୍ଷା, ଯାହା ଦାନିଏଲ ଓ ତିନିଜଣ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପୁରୁଷଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୟ କସୋଟିପଥରର ପରୀକ୍ଷାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ସେତେବେଳେ ହେଲା ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ନେବୁଖଦ୍ନେସରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବିଚାରିତ ହେଲେ, ଏବଂ "ତାଙ୍କ ସମଗ୍ର ରାଜ୍ୟରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ଯାଦୁକର ଓ ଜ୍ୟୋତିଷୀମାନଙ୍କଠାରୁ ଦଶଗୁଣ ଭଲ" ବୋଲି ପାଇଯାଇଲେ। ତୃତୀୟ ପରୀକ୍ଷା ବିଚାର ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି, ଏବଂ ସେହି ବିଚାର "ଦିନମାନଙ୍କର ଶେଷରେ" ଘଟିଥିଲା। ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକରେ, "ଦିନମାନଙ୍କର ଶେଷ" ସେହି ସ୍ଥାନ ଯେଉଁଠାରେ ଦାନିଏଲ ନିଜ ଭାଗରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହୁଅନ୍ତି।

"ଅନେକେ ଶୁଦ୍ଧ ହେବେ, ଧଳା କରାଯିବେ, ଏବଂ ପରୀକ୍ଷିତ ହେବେ; କିନ୍ତୁ ଦୁଷ୍ଟମାନେ ଦୁଷ୍ଟତା କରିବେ; ଏବଂ ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ବୁଝିବେ ନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ଜ୍ଞାନୀମାନେ ବୁଝିବେ.... ଧନ୍ୟ ସେ, ଯେ ଅପେକ୍ଷା କରେ, ଏବଂ ଏକ ହଜାର ତିନି ଶତ ପାଞ୍ଚତ୍ରିଶ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚେ। କିନ୍ତୁ ତୁମେ (ଦାନିଏଲ), ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିଜ ପଥରେ ଯାଅ; କାରଣ ତୁମେ ବିଶ୍ରାମ କରିବ, ଏବଂ ଦିନମାନଙ୍କର ଶେଷରେ ନିଜ ଭାଗରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହେବ।"

"ଦାନିଏଲଙ୍କର ନିଜ ଅଂଶରେ ଦାଣ୍ଡିବାର ସମୟ ଆସିଯାଇଛି। ତାଙ୍କୁ ଯେ ଆଲୋକ ଦିଆଯାଇଥିଲା, ସେହି ଆଲୋକ ପୂର୍ବେ କେବେ ନ ହୋଇଥିବା ପରି ସମସ୍ତ ଜଗତକୁ ପହଞ୍ଚିବାର ସମୟ ଆସିଯାଇଛି। ଯାହାଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରଭୁ ଏତେ ବହୁତ କରିଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଯଦି ସେହି ଆଲୋକରେ ଚାଲିବେ, ତେବେ ଏହି ପୃଥିବୀର ଇତିହାସର ଅନ୍ତିମ ପର୍ଯ୍ୟାୟକୁ ସମୀପବର୍ତ୍ତୀ ହେବା ସହିତ ସହିତ, କ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବିଷୟରେ ଓ ତାଙ୍କ ସହ ସମ୍ପର୍କିତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ସେମାନଙ୍କ ଜ୍ଞାନ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବୃଦ୍ଧି ପାଇବ।" The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 4, 1174.

ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ୍ ଦାନିୟେଲ ଅଧ୍ୟାୟ ବାରର ଦଶମ ପଦର ଶୁଦ୍ଧୀକରଣ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧ କରି "ଦିନମାନଙ୍କର ଶେଷ"କୁ ଚିହ୍ନିତ କରନ୍ତି। ସେ ପ୍ରାୟତଃ ତେରୋଭମ ପଦର "ଦିନମାନଙ୍କର ଶେଷ" ସହିତ ଦଶମ ପଦକୁ ଏକତ୍ର ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି।

"ଅନେକେ ଶୁଦ୍ଧ ହେବେ, ଧଳା କରାଯିବେ, ଏବଂ ପରୀକ୍ଷିତ ହେବେ; କିନ୍ତୁ ଦୁଷ୍ଟମାନେ ଦୁଷ୍ଟତା କରିବେ; ଏବଂ ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ବୁଝିବେ ନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ଜ୍ଞାନୀମାନେ ବୁଝିବେ.... ଧନ୍ୟ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଯେ ଅପେକ୍ଷା କରେ, ଏବଂ ଏକ ହଜାର ତିନି ଶତ ପାଞ୍ଚତ୍ରିଶ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚେ। କିନ୍ତୁ ତୁମେ (ଦାନିଏଲ), ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିଜ ପଥେ ଯାଅ; କାରଣ ତୁମେ ବିଶ୍ରାମ କରିବ, ଏବଂ ଦିନମାନଙ୍କର ଶେଷରେ ନିଜ ଅଂଶରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହେବ।"

"ଦାନିଏଲ ଆଜି ତାଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସ୍ଥାନରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ଅଛନ୍ତି, ଏବଂ ଆମେ ତାଙ୍କୁ ଲୋକମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ କହିବା ପାଇଁ ସ୍ଥାନ ଦେବାକୁ ହେବ। ଆମର ସନ୍ଦେଶ କ୍ୱଳିତ ପ୍ରଦୀପ ପରି ଅଗ୍ରସର ହେବାକୁ ଅଟେ। 'ସେ ସମୟରେ ମୀଖାଏଲ, ତୁମ ଜନମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ସେହି ମହାନ ଅଧିପତି, ଉଠିବେ; ଏବଂ ସେତେବେଳେ ଏମିତି କ୍ଲେଶର ସମୟ ହେବ, ଯାହା ଜାତି ଥିବା ସମୟରୁ ସେହି ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କେବେ ହୋଇନଥିଲା; ଏବଂ ସେହି ସମୟରେ ତୁମ ଜନମାନେ, ଅର୍ଥାତ୍ ପୁସ୍ତକରେ ଲିଖିତ ମିଳିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜଣ, ଉଦ୍ଧାର ପାଇବେ। ଏବଂ ପୃଥିବୀର ଧୂଳିରେ ନିଦ୍ରିତ ଥିବା ଅନେକେ ଜାଗ୍ରତ ହେବେ, କେହି ଅନନ୍ତଜୀବନ ପାଇଁ, ଆଉ କେହି ଲଜ୍ଜା ଓ ଅନନ୍ତ ଘୃଣା ପାଇଁ। ଏବଂ ଯେମାନେ ଜ୍ଞାନୀ, ସେମାନେ ଆକାଶମଣ୍ଡଳର ଦୀପ୍ତି ପରି ଦୀପ୍ତିମାନ ହେବେ; ଏବଂ ଯେମାନେ ଅନେକଙ୍କୁ ଧର୍ମପଥରେ ଫେରାନ୍ତି, ସେମାନେ ଚିରକାଳ ପାଇଁ ତୀରମାନଙ୍କ ପରି ଦୀପ୍ତିମାନ ହେବେ।"

"ଏହି କଥାଗୁଡ଼ିକ ଏହି ଶେଷ ଦିନମାନରେ ଆମେ କରିବାକୁ ଥିବା କାର୍ଯ୍ୟ କୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରେ। ଆମେ ଅର୍ଦ୍ଧେକ ମଧ୍ୟ ଜାଗ୍ରତ ନୁହେଁ। ଯେ କାର୍ଯ୍ୟ କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ, ତାହା ସାଧନ କରିବା ପାଇଁ ଯେ ଶକ୍ତି ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ, ସେହି ଶକ୍ତି ଆମ ପାଖରେ ନାହିଁ। ଆମେ ଜୀବନରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାକୁ ହେବ, ଐକ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାକୁ ହେବ। ଏବେ, ଏହି ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ, ଆମେ ସେହି ସ୍ଥିତିରେ ଦୃଢ଼ ହୋଇ ଠିଆ ହେବାକୁ ହେବ, ଯେଉଁଠାରେ ପଶ୍ଚାତ୍ତାପ ଓ କ୍ଷମା ଆମର କାର୍ଯ୍ୟର ପ୍ରମୁଖ ବିଶେଷତା ହେବ। କୌଣସି କଳହ ରହିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ। ଶୟତାନଙ୍କ ସହିତ ତାଙ୍କର ଚକ୍ଷୁ ଅନ୍ଧ

କରିବାର କାମରେ ଯୁକ୍ତ ହେବା ପାଇଁ ବହୁତ ଦେରି ହୋଇଯାଇଛି। ମୋହନକାରୀ ଆତ୍ମା ମାନଙ୍କ ଓ ଭୂତମାନଙ୍କ ଶିକ୍ଷା ମତକୁ କାନ ଦେବା ପାଇଁ ବହୁତ ଦେରି ହୋଇଯାଇଛି।”

“ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଯେତେବେଳେ ଜିଭା ଓ ଉଚ୍ଚାରଣ ଦାନ କରନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ପେଣ୍ଠେକଣ୍ଠ ଦିନରେ ଯେପରି କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପନ୍ନ ହୋଇଥିଲା, ସେହିପରି ଏକ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପନ୍ନ ହେଉଥିବାକୁ ଆମେ ଦେଖୁ—ଏହା କହିବା ପାଇଁ ମୋତେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି। ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରତିନିଧିତାରେ ବୁଦ୍ଧିମତାପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ କାମ କରିବେ। ଏଠାରେ ଜଣେ ଓ ସେଠାରେ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ଭାଙ୍ଗିଦେବା ଓ ଧ୍ବଂସ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିବା ଦେଖାଯିବେ ନାହିଁ।”

“ଆଜ୍ଞା ଜାରି ହେବା ପୂର୍ବରୁ, ଦିନଟି ତୁଷ୍ଟ ପରି ଅତିତ ହେବା ପୂର୍ବରୁ, ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ତୀବ୍ର କ୍ରୋଧ ତୁମମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆସିବା ପୂର୍ବରୁ, ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ କ୍ରୋଧର ଦିନ ତୁମମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆସିବା ପୂର୍ବରୁ, ହେ ପୃଥିବୀର ସମସ୍ତ ନମ୍ରଜନ, ଯେମାନେ ତାଙ୍କର ନ୍ୟାୟାଜ୍ଞା ପାଳନ କରିଛନ୍ତି, ତୁମେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଖୋଜ; ଧର୍ମକୁ ଖୋଜ, ନମ୍ରତାକୁ ଖୋଜ: ସମ୍ଭବତଃ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ କ୍ରୋଧର ଦିନରେ ତୁମେ ଲୁଚାଇ ରହିବ।” Australian Union Conference Record, March 11, 1907.

ଦାନିୟେଲଙ୍କ ବାବିଲୋନୀୟ ବନ୍ଦୀତ୍ଵର ସତରି ବର୍ଷ ଦ୍ଵାରା ଯେଉଁ ଏକ ଲକ୍ଷ ତୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କର ମୁଦ୍ରାଙ୍କନ ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛି, ତାହା ଦାନିୟେଲ ଅଧ୍ୟାୟ ବାର, ପଦ ଦଶରେ ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛି। ଏହି ପଦରେ “ସତ୍ୟ”ର ସ୍ଵାକ୍ଷର ରହିଛି, କାରଣ ଏହା “ସତ୍ୟ” ବୋଲିଥିବା ଇବ୍ରୀ ଶବ୍ଦର ଲକ୍ଷଣସ୍ଵରୂପ ତିନୋଟି ପଦକ୍ରମକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ। ଅନେକେ ଶୁଦ୍ଧ କରାଯିବେ, ଶ୍ଵେତ କରାଯିବେ, ଏବଂ ପରେ ପରୀକ୍ଷିତ ହେବେ। ଦାନିୟେଲ ଓ ସେହି ତିନିଜଣ ଯୋଗ୍ୟ ପୁରୁଷ ପ୍ରଥମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ପରମେଶ୍ଵରଭୟ ଦ୍ଵାରା ଶୁଦ୍ଧ କରାଯାଇଥିଲେ, କାରଣ ସେମାନେ ବାବିଲୋନର ଆହାର ଭୋଜନ ନ କରିବାକୁ ସଙ୍କଳ୍ପ କରିଥିଲେ। ପରେ ସେମାନେ ଏମିତି ମୁଖମଣ୍ଡଳ ପ୍ରଦର୍ଶନ କଲେ, ଯାହା ବାବିଲୋନୀୟ ଆହାର ଖାଇଥିବାମାନଙ୍କଠାରୁ ଅଧିକ ସୁନ୍ଦର ଓ ଅଧିକ ପୁଷ୍ଟ ହୋଇଥିଲା। ସେମାନଙ୍କର ମୁଖମଣ୍ଡଳ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଧର୍ମକତା ଥିଲା, ଯାହାହେଉଛି ଶ୍ଵେତ ବସ୍ତ୍ର। ତା’ପରେ, ଦିନମାନଙ୍କର ଶେଷରେ, ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ନବୃତ୍ତଦ୍ଵେସରଙ୍କ ନ୍ୟାୟବିଚାର ସମ୍ମୁଖରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ପରୀକ୍ଷିତ ହେଲେ।

“ଦିନମାନଙ୍କର ଶେଷରେ,” ଯେତେବେଳେ ଦାନିଏଲ “ନିଜ ଅଂଶରେ” ଦାଁଡି ରହିବେ, ସେତେବେଳେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଜନଙ୍କ ପାଇଁ “ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସମ୍ପନ୍ନୀୟ ଜ୍ଞାନ ଏବଂ ତାଙ୍କ ସହ ସମ୍ପର୍କିତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵାରାମାନଙ୍କର ଜ୍ଞାନ ବହୁଗୁଣିତ ଭାବେ ବୁଦ୍ଧି ପାଇବ।” ନବୃତ୍ତଦ୍ଵେସର ଧ୍ୟାନ ଦେଇଥିଲେ ଯେ “ଜ୍ଞାନ ଓ ବୁଦ୍ଧିର ସମସ୍ତ ବିଷୟରେ,” ଦାନିଏଲ ଏବଂ ସେହି ତିନିଜଣ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପୁରୁଷ “ତାଙ୍କ ସମଗ୍ର ରାଜ୍ୟରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ଯାଦୁକର ଓ ଜ୍ୟୋତିଷୀମାନଙ୍କଠାରୁ” “ଦଶଗୁଣ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ” ବୋଲି “ପ୍ରମାଣିତ” ହୋଇଥିଲେ।

ଦାନିଏଲ ପ୍ରଥମ ଅଧ୍ୟାୟ ଏହି ଏକ ଶତ ତୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ଅନୁଭବକୁ ଚିତ୍ରିତ କରେ, ଯେମାନେ ତିନୋଟି ପର୍ଯ୍ୟାୟର ପରୀକ୍ଷା ପ୍ରକ୍ରିୟା ମଧ୍ୟରୁ ଅତିକ୍ରମ କରନ୍ତି। ସେହି ପ୍ରକ୍ରିୟା ବିଷୟରେ ମତାମତ ଦେଇ, ସିଷ୍ଟର ହ୍ଵାଲର୍ କହନ୍ତି, “ଏହି ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକ ଆମେ ଏହି ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ କରିବାକୁ ଥିବା କାର୍ଯ୍ୟକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରେ। ଆମେ ଅର୍ଥେକ ମାତ୍ର ଜାଗ୍ରତ ନୁହେଁ। ଯେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ଅବଶ୍ୟକ, ତାହା କରିବା ପାଇଁ ଯେ ଶକ୍ତି ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ, ସେ ଶକ୍ତି ଆମ ପାଖରେ ନାହିଁ। ଆମେ ଜୀବନକୁ ଆସିବାକୁ ପଡ଼ିବ, ଐକ୍ୟରେ ଆସିବାକୁ ପଡ଼ିବ। ଏବେ, ଏହି ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ମଧ୍ୟ, ଆମେ ସେହି ସ୍ଥିତିରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହେବାକୁ ହେବ ଯେଉଁଠାରେ ପଶ୍ଚାତ୍ତାପ ଓ କ୍ଷମା ଆମର କାର୍ଯ୍ୟର ପ୍ରମୁଖ ବିଶେଷତା ହେବ। କୌଣସି ବିବାଦ ରହିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ।”

“ଦିନମାନଙ୍କ ର ଶେଷ”କୁ ନେଇଯାଉଥିବା ପରୀକ୍ଷା ।ର ପ୍ର କ୍ରିୟା, ପ୍ର କାଶିତବାକ୍ୟ ର ଏକାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଉଲ୍ଲେ ଖୁତ ଦୁଇଜଣ ସାକ୍ଷୀ 1ଙ୍କ ର ପୁନରୁଦ୍ଧାନକୁ ନେଇଯାଏ। ଏବେ ଆମେ କରିବାକୁ ଥିବା କାର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି 11 ସେପେ ୍ରମ ୧ର 2001 ର ବାଉଁ କୁ ଗ୍ର ହଣ କରିବା ଏବଂ ମୃତ ଶୁଷ୍କ ଅସ୍ଥମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପ୍ର ତିନିଧିତ ଭାବରେ ଜାଗ୍ର ତ ହେବା। “ଆମେ ଜୀବନ୍ତ ହେବାକୁ, ଏକତ୍ଵ ରେ ପ୍ର ବେଶ କରିବାକୁ ହେବ।” ଯେତେବେଳେ ଆମେ ଏହା କରୁ, ଆମର କାର୍ଯ୍ୟ ର ପ୍ର ମୁଖ ବିଶେଷତା “ଆମର ପଶ୍ଚାତ୍ତାପ ।ପ ଏବଂ କ୍ଷ ମା” ହେବ। ଆମର କାର୍ଯ୍ୟ ର ପ୍ର ମୁଖ ବିଶେଷତା ନବମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଦାନିୟେଲଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପ୍ର ତିନିଧିତ, ଯେତେବେଳେ ସେ ଲେବ୍ୟ ବ୍ୟ ବସ୍ତ୍ର । ଛବିଶର ପ୍ର ଥିନା କରି, ନିଜ ପାପମାନଙ୍କ ଓ ନିଜ ପିତୃପୁରୁଷମାନଙ୍କ ର ପାପମାନଙ୍କ ପାଇଁ କ୍ଷ ମା ଚାହାନ୍ତି, ଏବଂ ସେହି ସହିତ 18 ଜୁଲାଇ 2020 ରେ ବିଳମ୍ବ କାଳର ଆରମ୍ଭ କୁ ଚିହ୍ନିତ କରିଥିବା

ନିରାଶାଠାରୁ ସେ ନିରନ୍ତର ଭାବେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଚାଲିଆସୁଥିଲେ ବୋଲି ସ୍ଵୀକାର କରନ୍ତି । ସେହି ସମୟଖଣ୍ଡରେ ଇଶ୍ଵର ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଚାଲୁଥିଲେ ବୋଲି ସେଙ୍କୁ ସ୍ଵୀକାର କରିବାକୁ ମଧ୍ୟ ହେବ । ଦାନିୟେଲ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ଵ କରନ୍ତି, ଯେମାନେ 18 ଜୁଲାଇ 2020 ଠାରୁ “ସତ୍ତା ର ବର୍ଷ”ର ଏକ ବନ୍ଦୀ ମଧ୍ୟ ରୁ ଅତିକ୍ରମ କରିଆସିଛନ୍ତି ।

ସତ୍ତା ର ବର୍ଷ ଲେବୀୟ ପୁସ୍ତକର ଛବିଶତମ ଅଧ୍ୟାୟର “ସାତ କାଳ”ର ଏକ ପ୍ରତୀକ ଅଟେ । ବୃତ୍ତାନ୍ତ ପୁସ୍ତକ ଆମକୁ ଜଣାଏ ଯେ, ସତ୍ତା ର ବର୍ଷ ସେହି ସମୟାବଧି ଥିଲା ଯେଉଁଥିରେ ଦେଶ ସେସବୁ ବିଶ୍ଵାସବର୍ଷଗୁଡ଼ିକୁ “ଉପଭୋଗ” କରିବ, ଯାହାକି ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲ ଲେବୀୟ ପୁସ୍ତକର ପଚାଶତମ ଅଧ୍ୟାୟର ଚୁକ୍ତିବିରୋଧୀ ବିଦ୍ରୋହ ନିମନ୍ତେ ତାହାକୁ ଉପଭୋଗ କରିବାକୁ ଦେଇଥିଲା ।

ଯିରିମିୟାଙ୍କ ମୁଖଦ୍ଵାରା ପ୍ରକାଶିତ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ପୂରଣ ହେବା ପାଇଁ, ଭୂମି ନିଜ ସର୍ବଥୁଗୁଡ଼ିକ ଉପଭୋଗ କରିନଥିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ; କାରଣ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ଉଜାଡ଼ ପଡ଼ିରହିଲା, ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ସର୍ବଥୁ ପାଳନ କଲା, ସତ୍ତା ର ବର୍ଷ ପୂରଣ ହେବା ପାଇଁ । 2 ଇତିହାସ 36:21 ।

ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵାଣୀମୟ “ଅରଣ୍ୟ”ର ଏକ ପ୍ରତୀକ ଭାବରେ, 2020 ଜୁଲାଇ 18 ପରେ ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ଏଗାରର ଦୁଇଜଣ ସାକ୍ଷୀ ରାସ୍ତାରେ ମୃତ ଅବସ୍ଥାରେ ଥିବା “ତିନି ଓ ଅଧ ଦିନ” “ସତ୍ତା ର ବର୍ଷ”ର ଏକ ପ୍ରତୀକ, ଏବଂ “ସାତ ସମୟ”ର ମଧ୍ୟ ଏକ ପ୍ରତୀକ ଅଟେ । “ସେହି ଦିନମାନଙ୍କର ଶେଷରେ” ବୋଲିଥିବା କଥାଟି, ଦାନିଏଲଙ୍କ ପୁସ୍ତକରେ ମୁଦ୍ରାକୃତ ହୋଇଥିବା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵାଣୀମୟ ଦିନମାନଙ୍କର ଶେଷର ଏକ ପ୍ରତୀକ ଅଟେ ।

୧୭୯୮ ମସିହାରେ, ଦାନିଏଲଙ୍କ ପୁସ୍ତକର ମୋହର ଖୋଲାଗଲା, ଏବଂ ଦାନିଏଲ ନିଜ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସ୍ଥାନରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହେଲେ, ନିଜ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପୂରଣ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ।

“ଯେତେବେଳେ ପରମେଶ୍ଵର କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟଙ୍କୁ କରିବା ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ବିଶେଷ କାର୍ଯ୍ୟ ଦିଅନ୍ତି, ସେ ଦାନିଏଲଙ୍କ ପରି ନିଜର ଅଂଶ ଓ ସ୍ଥାନରେ ବୃତ୍ତଭାବେ ଦାଢ଼ି ରହିବା ଉଚିତ, ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଆହ୍ଵାନକୁ ଉତ୍ତର ଦେବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ, ତାଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପୂରଣ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ।” Manuscript Releases, volume 6, 108.

୨୨ ଅକ୍ଟୋବର, ୧୮୪୪ ତାରିଖରେ, ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକର ଅଷ୍ଟମ ଅଧ୍ୟାୟ, ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ ପଦର ପୂରଣରେ, ଦାନିଏଲର ପୁସ୍ତକ ପୁନର୍ବାର ନିଜ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସ୍ଥାନରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହେଲା । ୧୭୯୮ ଓ ୧୮୪୪ ହେଉଛି ପ୍ରଥମ ଓ ଦ୍ଵିତୀୟ କ୍ରୋଧାବେଶର ସମାପ୍ତି, ଏବଂ ସେହିହେତୁ ଏଗୁଡ଼ିକ “ସାତ କାଳ”ର ଅନ୍ତକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ । ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକର “ଦିନମାନଙ୍କର ଶେଷ” ହେଉଛି ସେହି ବନ୍ଦିତ୍ଵର ସମାପ୍ତିର ଏକ ପ୍ରତୀକ, ଯାହା “ସାତ କାଳ” ଦ୍ଵାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ଵ ହୋଇଛି । ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକର ଚତୁର୍ଥ ଅଧ୍ୟାୟରେ, ନେବୁଖଦ୍ଢେନ୍ନର “ସାତ କାଳ” ତାଙ୍କ ଉପରେ ବିତିଯାଉଥିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପଶୁସଦୃଶ ଜୀବନ ବ୍ୟତୀତ କଲେ । “ଦିନମାନଙ୍କର ଶେଷ”ରେ, ତାଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ଓ ବିବେକ ତାଙ୍କୁ ପୁନଃସ୍ଥାପିତ କରାଗଲା ।

ଏବଂ ଦିନମାନଙ୍କର ଶେଷରେ ମୁଁ ନେବୁଖଦ୍ଢେନ୍ନର ସ୍ଵର୍ଗଦିଗକୁ ମୋର ଚକ୍ଷୁ ଉଠାଇଲି, ଏବଂ ମୋର ବୁଝାଶକ୍ତି ମୋ ପାଖକୁ ପୁନର୍ବାର ଫେରିଆସିଲା, ଏବଂ ମୁଁ ପରମୋତ୍ତମ ଆଶୀର୍ବାଦ କଲି, ଏବଂ ଯିଏ ସଦାକାଳ ଜୀବନ୍ତ, ସେହିଙ୍କୁ ମୁଁ ସ୍ମୃତି ଓ ସମ୍ମାନ କଲି; ଯାହାଙ୍କର ଆଧିପତ୍ୟ ଚିରସ୍ଥାୟୀ ଆଧିପତ୍ୟ, ଏବଂ ଯାହାଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ପିଢ଼ୀରୁ ପିଢ଼ୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅବିଚ୍ଛିନ୍ନ ଅଛି: ଏବଂ ପୃଥିବୀର ସମସ୍ତ ନିବାସୀ କିଛି ନୁହେଁ ବୋଲି ଗଣ୍ୟ ହୁଅନ୍ତି; ଏବଂ ସେ ସ୍ଵର୍ଗର ସେନାମଧ୍ୟରେ ଓ ପୃଥିବୀର ନିବାସୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନିଜ ଇଚ୍ଛାନୁସାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି; ଏବଂ କେହି ତାଙ୍କର ହାତକୁ ରୋକି ପାରେ ନାହିଁ, କିମ୍ବା ତାଙ୍କୁ କହି ପାରେ ନାହିଁ, “ତୁମେ କ’ଣ କରୁଛ?” ସେହି ସମୟରେ ମୋର ବିବେକ ମୋ ପାଖକୁ ପୁନର୍ବାର ଫେରିଲା; ଏବଂ ମୋର ରାଜ୍ୟର ମହିମା ପାଇଁ ମୋର ସମ୍ମାନ ଓ ତେଜ ମୋ ପାଖକୁ ପୁନର୍ବାର ଫେରିଲା; ଏବଂ ମୋର ପରାମର୍ଶଦାତାମାନେ ଓ ମୋର ପ୍ରଭୁଗଣ ମୋତେ ଖୋଜିଲେ; ଏବଂ ମୁଁ ମୋର ରାଜ୍ୟରେ ସ୍ଥାପିତ ହେଲି, ଏବଂ ଅତ୍ୟୁତ୍କୃଷ୍ଟ ମହିମା ମୋତେ ଅଧିକରେ ଦିଆଗଲା । ଦାନିୟେଲ 4:34-36.

ଏକ ଲକ୍ଷ ରୁଆଲିଶ ହଜାରଙ୍କ ର ମୋହରାଙ୍କ ନ ସମୟର ଶେଷକୁ “ଦିନମାନଙ୍କ ର ଶେଷ” ଭାବେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ଵ କରାଯାଇଛି, ଏବଂ ସେହିପରି ଏହା “ସତ୍ତା ର ବର୍ଷ” ଏବଂ “ସାତ କାଳ”ର ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ସମାପ୍ତିକୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ଵ କରେ । ସେହି ସମୟରେ, “ପଶୁ । ଉ । ପ ଓ କ୍ଷ ମା” ସେମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ର ବିଶେଷତା ହେବ, ଯେମାନେ ପୂର୍ବରୁ ମୃତ ଶୁଷ୍କ ଅସ୍ଥମାନଙ୍କ

ଉପତ୍ୟ କା ମଧ୍ୟ ରେ ଯାଇଥିବା ପଥରେ ମୃତ ଥିଲେ ।

ଏକ ଲକ୍ଷ ରୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ପଶ୍ଚାତ୍ତାପର କାର୍ଯ୍ୟର ଦୃଶ୍ୟମାନ ବିଶେଷତା ଯିହିଲ୍ଲିଏଲ ନବମ ଅଧ୍ୟାୟରେ “ନିଶ୍ୱାସ ଛାଡ଼ିବା ଓ କ୍ରନ୍ଦନ କରିବା” ଭାବେ ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛି । ଯେତେବେଳେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନେ ନିଜ ନିଜ ପାପ ସ୍ୱୀକାର କରି ସେଗୁଡ଼ିକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରନ୍ତି, ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କ ପିତୃପୁରୁଷମାନଙ୍କର ସେହି ପାପଗୁଡ଼ିକୁ ହିଁ ପୁନରାବୃତ୍ତି କରିଛନ୍ତି, ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ନିଜ ମତାହଂକାରକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ଏହା ସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଚାଲୁଥିଲେ, ଏବଂ ଏହା ମଧ୍ୟ ଯେ 18 ଜୁଲାଇ, 2020 ରେ ବିଳମ୍ବର ସମୟ ଆସିଥିବାଠାରୁ ସେ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଚାଲୁଥିଲେ, ତେବେ ସେମାନେ ରାଜ୍ୟର ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ଜ୍ଞାନୀ ପୁରୁଷମାନଙ୍କଠାରୁ “ଦଶ ଗୁଣ” ଅଧିକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଶୀମୂଳକ ଶକ୍ତି ରଖୁଥିବେ ବୋଲି ପ୍ରମାଣିତ ହେବେ ।

ମୋହର ଲଗାଇବାର ପ୍ରକ୍ରିୟା ଇସ୍ଲାମର ମୁକ୍ତି ଏବଂ ପରେ ତାହାର ସଂଯମରୁ ଆରମ୍ଭ ହେଲା । ସେହି ପ୍ରକ୍ରିୟା ଯେପରି ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା ସେପରି ଶେଷ ହୁଏ, ଯେତେବେଳେ ଇସ୍ଲାମ ପୁନର୍ବାର ମୁକ୍ତ କରାଯାଏ । ଏହା ମୋହର ଲଗାଇବାର ସମୟର ଦିନଗୁଡ଼ିକର ଶେଷରେ ମୁକ୍ତ କରାଯାଏ, ଯାହା ଦାନିଏଲଙ୍କ ପାଇଁ ସେହି କୋରେଶଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ଥିଲା ଯାହା ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବାବିଲନରୁ ବାହାରକୁ ଡାକିଥିଲା । ସେଠି, ଅର୍ଥାତ୍ ଶୁଦ୍ଧିକରଣର ଦିନଗୁଡ଼ିକର ଶେଷରେ, ମୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରରେ ରବିବାର ନିୟମର “ଆଜ୍ଞା”ର ବିଚାରକାଳରେ, ବିଶ୍ୱସ୍ତମାନେ “ଦଶଗୁଣ ଅଧିକ” ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଶୀମୂଳକ ଶକ୍ତିର ଅଧିକାରୀ ବୋଲି ପାଇଯିବେ ।

“ତୁମେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଗମନକୁ ଅତ୍ୟଧିକ ଦୂରକୁ ଠେଲି ଦେଉଛ । ମୁଁ ଦେଖୁଲି ଯେ ଅନ୍ଧ୍ୟବୃଷ୍ଟି [ଯେପରି ହଠାତ୍] ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଧ୍ୱନି ଆସିଥିଲା, ସେପରି ଆସୁଥିଲା, ଏବଂ ଦଶଗୁଣ ଶକ୍ତି ସହିତ ।” Spalding and Magan, 5.

ଆସନ୍ତା ଲେଖାରେ ଆମେ ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକର ଦ୍ୱିତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟର ବିଚାର ଆରମ୍ଭ କରିବୁ ।

“ଏହା ଥିଲା ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ସେହି ଧ୍ୱନି, ଯାହା ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ସନ୍ଦେଶକୁ ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ଥିଲା । ନିରୁତ୍ସାହିତ ସନ୍ତମାନଙ୍କୁ ଜାଗ୍ରତ କରିବା ଏବଂ ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଥିବା ମହାନ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାର ନିମନ୍ତେ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଦୂତମାନଙ୍କୁ ପଠାଯାଇଥିଲା । ସବୁଠାରୁ ପ୍ରତିଭାଶାଳୀ ଲୋକମାନେ ଏହି ସନ୍ଦେଶକୁ ପ୍ରଥମେ ଗ୍ରହଣ କରିନଥିଲେ । ନମ୍ର ଏବଂ ଭକ୍ତିନିଷ୍ଠ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଦୂତମାନଙ୍କୁ ପଠାଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି ଧ୍ୱନି ଉଠାଇବା ପାଇଁ ଉଦ୍‌ବୁଦ୍ଧ କରାଗଲା, ‘ଦେଖ, ବର ଆସୁଛନ୍ତି; ତାଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ କରିବା ପାଇଁ ବାହାରକୁ ଯାଆ!’ ଯେମାନଙ୍କୁ ଏହି ଧ୍ୱନିର ଦାୟିତ୍ୱ ଦିଆଯାଇଥିଲା, ସେମାନେ ଶୀଘ୍ରତା କଲେ, ଏବଂ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ଶକ୍ତିରେ ସେହି ସନ୍ଦେଶକୁ ଘୋଷଣା କରି ତାଙ୍କର ନିରୁତ୍ସାହିତ ଭାଇମାନଙ୍କୁ ଜାଗ୍ରତ କରିଦେଲେ । ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ ଜ୍ଞାନ ଓ ବିଦ୍ୟାରେ ନୁହେଁ, ବରଂ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଶକ୍ତିରେ ଅବସ୍ଥିତ ଥିଲା, ଏବଂ ତାଙ୍କର ସେହି ସନ୍ତମାନେ ଯେମାନେ ଏହି ଧ୍ୱନି ଶୁଣିଥିଲେ, ତାହାକୁ ପ୍ରତିରୋଧ କରିପାରିଲେ ନାହିଁ । ସବୁଠାରୁ ଆତ୍ମିକ ଲୋକମାନେ ପ୍ରଥମେ ଏହି ସନ୍ଦେଶକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ଯେମାନେ ପୂର୍ବରୁ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟରେ ନେତୃତ୍ୱ କରୁଥିଲେ ସେମାନେ ଶେଷରେ ଏହାକୁ ଗ୍ରହଣ କରି ଏହି ଧ୍ୱନିକୁ ଅଧିକ ପ୍ରବଳ କରିବାରେ ସହାୟତା କଲେ, ‘ଦେଖ, ବର ଆସୁଛନ୍ତି; ତାଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ କରିବା ପାଇଁ ବାହାରକୁ ଯାଆ!’” Early Writings, 238.